

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: J. L., „X“**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12.5.2014, č.j. „X“, o námitkách proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.5.2014, č.j. „X“, a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24.2.2014, č. „X“, **se pro vady řízení zrušují a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.5.2014, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod ze dne 24.2.2014, č. „X“, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v rozhodném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítla žalobci žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 17.2.2014 žalobci poklesla jeho pracovní schopnost toliko o 25 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Nikdo mu nesdělil, jaká má absolvovat vyšetření, a v současné době má nové poznatky ohledně svého zdravotního stavu.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě navrhla posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Při jednání soudu žalobce přenesl svoji žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Ve svém přednesu stručně zrekapituloval průběh správního řízení. Dále poukázal na skutečnost, že ze zdravotních důvodů byl propuštěn z předchozího zaměstnání a s ohledem na zdravotní stav již nové zaměstnání nesehnal. Poukázal rovněž na skutečnost, že v současnosti již musí při kompenzaci cukrovky užívat inzulin.

Při tomtéž jednání soudu se pověřená pracovnice žalované plně odkázala na písemné vyjádření k žalobě založené v soudním spise.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. F. I. pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Chomutov, který při lékařské prohlídce dne 17.2.2014 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že ten není invalidní. Dle závěru dotyčného lékaře pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce odpovídá celkem 25 %, tj. postižení uvedenému v kapitole IX, oddílu A, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 24.2.2014 rozhodnutí č. 560 301 0831, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné námitky, kde uvedl, že je přesvědčen, že je skutečně nemocen a v důsledku svého onemocnění nemůže sehnat žádnou práci. Jako nemocný člověk nemůže sehnat ani lehkou práci, jak mu doporučoval posudkový lékař.

Žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 5.5.2014. Tento posudek vyhotovovala MUDr. D. H. Tato lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, ale nedosahuje invalidizující míry. Konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle jejího názoru diabetes mellitus, který je léčen od roku 2009, nyní perorálními antidiabetiky. Stav je kompenzován a nejsou konstatovány diabetické komplikace, proto míra poklesu pracovní schopnosti dle lékařky posuzující zdravotní stav žalobce v rámci námitkového řízení byla hodnocena jako lehké funkční postižení dle kapitoly IV, položky 2 písm. b), pro kterou je číselná hodnota míry poklesu pracovní schopnosti dána intervalem 15-25%. Vzhledem k těžkému manuálnímu zaměstnání a

dalším chorobám byla zvolena horní hranice procentního rozmezí 25%. Dle lékařky se nejednalo o středně těžké funkční postižení s několika diabetickým komplikacemi, a žalobce nevykonává některé denní aktivity s obtížemi. Jako další závažnou komorbiditu označila lékařka ischemickou chorobu srdeční. Toto onemocnění by bylo posuzováno dle kapitoly IX, oddílu A, položky 1, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. U této diagnózy je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti rozmezím 5-10%.

Posudková lékařka posuzující žalobce v rámci námitkového řízení konstatovala, že pokles pracovní schopnosti u žalobce neodpovídá žádnému stupni invalidity. Uvedla, že na rozdíl od posouzení na první instanci byla příčinou dlouhodobého nepříznivého stavu stanovena cukrovka vzhledem k vyšší míře poklesu pracovní schopnosti než ischemická choroba srdeční, kterou při jednání o námitkách hodnotila dle odlišné položky s nižším poklesem pracovní schopnosti. Uvedla, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. I přes odlišné hodnocení zdravotního stavu zůstal výsledek posouzení beze změny. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobce zamítnuty.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se

zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 17.2.2014 pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje pouze míry 25 %, takže není invalidní. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky žalobce, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobce v řízení o námitkách rovněž dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce dosahuje 25 %.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda pokles pracovní schopnosti u něho činil nejméně 35%.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky MUDr. H., která učinila závěr o poklesu jeho pracovní schopnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 23.10.2014. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem – internistou. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Komise konstatovala, že jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce považuje diabetes mellitus léčený perorálními antidiabetiky s počínajícími diabetickými komplikacemi. Diabetická polyneuropatie je doložena neurologickým vyšetřením ze dne 26.5.2014 a potvrzena EMG vyšetřením ze dne 6.6.2014. Toto postižení však dle komise vznikalo postupně a jeho přítomnost lze předpokládat i přede dnem vydání

žalobou napadeného rozhodnutí. Dle komise se jedná o posudkové kritérium odpovídající postižení, které je uvedeno v příloze k vyhlášce 359/2009 Sb. v kapitole IV – poruchy endokrinní, výživy a přeměna látek, položka 2 – diabetes mellitus, písm. c) – středně těžké funkční postižení s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně. U žalobce byla zachována schopnost zvládat běžné zatížení, ovšem některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Z procentního rozmezí 30 – 45 % míry poklesu pracovní schopnosti komise přiznala žalobci míru poklesu na horní hranici s přihlédnutím k ostatním onemocněním žalobce a k výkonu fyzicky náročného povolání.

Dále komise konstatovala, že žalobce je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti případně v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 23.10.2014, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odborným lékařem - internistou. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí přitom oproti lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov a lékařce posuzující zdravotní stav žalobce v rámci řízení o námitkách ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 45 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobce je invalidní a šlo o invaliditu prvního stupně.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku lékařky, jejíž rozhodnutí odpovídalo neúplně zjištěnému skutkovému stavu.

Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce měl sice úspěch ve věci, ovšem práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 27. dubna 2015

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová